

Pr. 24/29 Sąd okręgowy karncy we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927. po. 398 Dru. Nr. 45 dokonane dnia 18 stycznia 1929 r. przez Starostę Grodzkie we Lwowie zarządzenie czasopiisma „Dilo” Nr. 13. z dnia 19 stycznia 1929 a powodu, że zamieszczone w tem czasopiśmie artykuły pod tytułem „Nierozwiązana problema” zawiera w sobie znamienna zbrodni z § 65a) uk. h) wydac po myśli przepisu cytow. rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechniania tego piisma drukowanego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czasopiisma nakaz, by orzeczeniem niniejszem umieszcil bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następnego przewidzianych w art. 60 tegoż rozporządzenia.

1929. dnia 24 stycznia 1929 r.

душею й серцем з ними, а тільки тілом були — там.

Це вже інше явище деєрпії: небачення загальної картини життя, невідомість наслідків своїх поступовань і безпринциповість, що сама в собі носить сапні відмірники. Про так аваних одиниць не кажу: ті мали схильність отворто підривати під собою національний суц і покопаласи куц-сац. Більше здивовані дикляють українські адвокати. В той час, коли в інших країнах вони є дуже активними чинниками громадського життя, в нас вони майже цілковито відсутні від нього. Психіатр напевно сказав би: шось від психологіч. скуарів — жалоба як мога швидко розбобітати. А може і помилувати. Може просто, щоб не ісувати собі потрібних по фаху звязків. „Дмиє діца твої, Волине!“

Найсумнішим і найнебезпечнішим є неалежне виконання майбутньої інтелігенції — шкільної моладі. Гимназіі скручені в баранячий ріг. Пластун нема. Середовище, яке бачило вище. Молодь від „Просвіт“ ізольована. Шаручики історії та географії дають невірні відомості про наш наріц. Історії рідного народу не знають. А далі — чужа мода школа та чуже середовище. В результаті, за деякими вибісками, малосвідомість та безпринциповість.

Сюетом, у мініатюрі повторюється історія часів Януців Острозьких, Києлів та інших.

В. Островський.

3 Ромуні.

За українську школу.

Акція українських громадських рад за привертання української мови навчання в школах дотичних громад поступав далі. До тих 107 громад, які вже ухвалили завести в своїх школах українську мову навчання, а ромунську як предмет, прийшло знов кілька нових громад. З черновецького повіту не ухвалили заведення української викладової мови по своїх школах ще такі громади: Перебиківці (Бесарабія), Мамайівці Старі, Мамринівці, Мосоріка, Садагура, Репушниця, Неполоківці, Василів, Товтри, Рарачів, Бордів, Нова Жучка, Горшівці, Гоголіна, Кучурів Вел., Визначка, а Люкою і Костриківкою, Шилинці-Луг. У громаді Дубівці ухвалено через непорозуміння лиш 4 год., а в Окуті й Оршівцях лиш по 6 годин українського викладу на тиждень. В найближчому часі повинні перейти ага. змінити ухвалу в справі української мови в школах ще й вичислені громади.

З читального руху.

Майже одночасно з акцією в справі привертання українського характеру школам, що обслуговують українське населення, зачася на Буковині також рух за основоюванням (чи пак: відновлюванням) читальн „Руської Бесіди“, що пе-

д-р МИКОЛА ЗАЛІЗНЯК.

3 великої доби.

Українська Центральна Рада і справа миру.

(Продовження.)

На засіданні Малої Ради а 19. листопада 1917 р. гад Балабанов (представник російських соціал-демократів меншовиків) від імені неукраїнських фракцій висловив побажання, щоб Мала Рада викинула своє відношення „до тих, які ають себе Радю Народніх Комісарів“ та до мирових переговорів, які веде більшовицький головнокомандуючий Криленко.

Першим відповів Микола Порш, український соціал-демократ, який тоді був генеральним секретарем праці. Він порадив неукраїнським фракціям, які порушили питання про відношення Центральної Ради до більшовицького правління, внести в цій справі розроблений доклад і в цьому докладі викласти свої погляди на організацію нової державної влади та своє відношення до мирових переговорів. На його думку, було би смішно вносити якунебудь постанову в тій справі, в якій нема ні докладу, ні аргументація.

Представник житлівської Будуц, Тьомкін сказав: ми аспітуємо Малу Раду і Генеральний Секретаріат про їх участь в переговорах і в справі формування Центрального правління та про їх відношення до мирових переговорів.

М. Порш каже на це: „Щоб знати відповідь на питання, треба мати від Генерального Секретаріату доручення і протоколи його засідань, а Генеральний Секретаріат не був пошерещений, що буде інтервенція до нього і писаних матеріалів генеральні секретарі зі собою не мали.“

М. Балабанов признає, що його і Тьомкін доклади не були як слід обговорені, але рахує, що вони будуть обговорені і обговорити їх. Після цього виступає представник УСД —

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНІШЕ РОМАН ЗУБИК

ЛВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 16.

ВОВНИ на СУКНІ
і ЖІНОЧІ ПЛАЩІ,
у ВЕЛИКОМУ ВИБОРІ
ШОВКИ, СУКНА
НА МУЖЕСЬКІ
ОДЯГИ.

ред війною були в кожному селі. Досі вже кільканацять громад відновило в себе читальню на старих статутах Т-ва „Руська Бесіда“, яке перед війною мало 9 філій (Вашківці, Винниця, Заставна, Кіцмань, Путилів, Серет, Сторожинець, Чернівці-місто і Чернівці-повіт) і стоїтькадесять читальн. На жаль, до нинішнього дня ані одна з тих філій не відновлена, тому й рух за відновлення читальн не такий масовий, як рух за привертання української мови навчання по школах, бо селяни не мають до кого звернутись по пораду й інструкції в цій справі. Відновити всі ці філії „Р. Бесіди“ — це найближче завдання української інтелігенції на Буковині.

За направлення кривд.

Нац.-параністичне правління обіцяло перерити всі несправедливості, заподіяні населенню при переводженні земельної реформи. Українська Національна Партія збирає тепер через своїх заступників по повітах черновецьким і садагурським, кіцманецьким, заставницьким, вашківським, виницьким і ставицьким дані про кривди українського населення в часі переводження земельної реформи напротізі останніх 10 літ. З того приводу черновецький „Час“ радить основувати в кожному селі комітет, який списав би ті кривди і подав на кожний факт свідків. Ті дані будуть вручені сенаторові д-ру Залозецькому, який робитиме заходи, щоб кривди нашого населення хоча в часті направлено.

По широкому світі.

Навблизчий 13-ий міжнародний конгрес „Товариств Приятелів Ліги Націй“ призначений на 19. травня в Мадрид. Предметом нарад будуть внески Аргентини, щоб погодити доктрину Монро з пактом Ліги Націй, справа європейської національності у звязку з проблемами імміграції та еміграції, одноцільної міжнародної валюти і національних меншостей на Сході.

У СРСР вводять урядовим розпорядком „хлібні карточки“, без яких не можна буде дістати хліба.

У Будапешті демонстрували перед парламентом безробітні і пішли походом через місто. 28 а-рештованих.

Німеччина підписала з Норвегією угоду щодо воздушної комунікації.

Неронович. Він каже: „Досить уже обминати питання про відношення до справління Народніх Комісарів, як це робилося досі. Питання стоїть руба і треба вже на нього відповісти. Правління Народніх Комісарів є в Великоросії реальною величиною і плано про нього тепер казати, що воно „так каже правління“, як висловився Балабанов. Запитувати імперіалістів справу владу та миром почала розвивувати сам фронт. І з огляду на таку позицію фронту „Радю Народніх Комісарів“ починають визнавати і „так авані“ союзики.“

„Рада Народніх Комісарів“, — це справжнє правління Великоросії, — далеко реальніше, ніж те прохотівало, яке мало скластися з федерації таких мітичних реліччя, як республіки Дні, Кубань, Кавказ і інші та позбавлені реальної в політичній ваги рішч армійські комітети. Отже я вам треба як найшвидше виїзти в аспісний а „Радю Народніх Комісарів“. Всеукраїнська Рада військових депутатів уже обміркувала цю справу і прийняла таку постанову:

„Визнаючи, що Центральна Рада своїм універсалом стала на шлях залюднення широким соціально-політичним лотреб української демократії, Всеукраїнська Рада Військових Депутатів постановляє: 1) домагається, щоб Генеральний Секретаріат негайно приступив до переведення в життя усіх намічених у тому універсалі соціально-політичних реформ; 2) в справі поближення мира Центральна Рада повинна через Генеральний Секретаріат порозумітися з Народніми Комісарами та демократами Росії, щоб узяти негайно реалізувати мирові переговори, і приступити аараж до розв'язання справ загально демократичного мира.“

„Всеукраїнська Рада Військових Депутатів“ уживає, що порозуміння Центральної Ради з Радю Народніх Комісарів цілком можливе, крім чого каже, що Рада Народніх Комісарів балає бути правлінням великоросійським, тоді як ми знаємо його тільки правлінням Великоросії.“

Наші соціалісти про сучасний мент.

Політичні резолюції УСДП і УСДРП.

Відновлена Українська Соціально-Демократична Партія (УСДП) прийняла на своєму установчому аїзді (8. і 9. грудня м. р.) політичні резолюції про сучасний мент і про політичні завдання українського пролетаріату в ньому. Ці резолюції оголошені в 1. числі відновленого „Вперед“, що є центральним органом УСДП. В місяць пізніше (в днях 13. і 14. січня ц. р.) відбулася в Подєбрадах (Чехословаччина) конференція організації Українського Соціал-Демократичної Робітничої Партії за кордоном, на якій теж прийнято низку політичних резолюцій про сучасний мент та про політичні завдання партії в ньому. Ці резолюції в нас на руках.

Обі названі українські політичні організації можнаб вважати ідеологічно ідентичними, і ще не такі давні часи, коли вони дружно співпрацювали. А тепер між ними деякі ріжниці. Найсутнішою з них є та, що УСДП не зараховує себе до жадного з істнущих соціалістичних інтернаціоналів ні до ІІІ. комуністичного ні до ІІ. соціалістичного, а УСДРП вже адавно належала і тепер належить до ІІ. соціалістичного інтернаціоналу, в якому останніми часами розвивала і розвиває досить рухливу діяльність. Сам той факт наказує нам згорі прийняти, що між обома партіями повинні бути й деякі ідеологічні ріжниці.

Та передіждо до самих резолюцій. І так УСДП прийняла на своєму аїзді постанови в політичних справах, що дають характеристику загального положення в світі. Ця характеристика є не тільки одностороння, але подекуди то навіть надто натягана. На самому початку резолюцій читаємо, що сучасний момент можна назвати „періодом стабілізації капіталізму“ або „другою промисловою революцією капіталізму“. Чому? — Бо по великій світовій війні та революції на Сході Європи і в Німеччині „капіталістичний лад очманів“, а сиб капіталізм, цн „обмежена економічна система“, перейшов „до трестизації господарки та раціоналізації продукції“, при яких непомірно збільшився вианск робітничої класи. Отже не зважаючи на своє „очманіння“ капіталізм є на основі тих резолюцій „революційним“ і здатним до „трестизації господарки та раціоналізації продукції“. Це шонайменше суперечність.

Далі стверджено в резолюціях, що тепер на-

Можна тільки дивуватися з приводу наївності Нероновича, якому адалавалося, що таке домагання Ради Народніх Комісарів не має особливої ваги і що з нею можна буде українському урядові діяти до порозуміння.

Член житлівської соціалістичної партії (Серп), Хургін зовсім справедливо азначив: від дипломатичного признання Малою Радю Народніх Комісарів нічого не міняється. Ми питаємо, які заходи гадає взяти Мала Рада і Генеральний Секретаріат щодо переговорів Криленка про перемир'я. Мовчання Центральної Ради, яка тепер є найавторитетнішою організацією не тільки на Україні, а навіть в цілї Росії, в такій важкій справі, як справа перемир'я, аелопустити.

М. Порш, як член УСД каже, що позиція Генерального Секретаріату в справі мира лишастись тою самою, що була досі і захитне зі свого боку, як ставляться неукраїнські партії до організування центральної влади. Як ініціатори, — каже ян, — ми повинні подати нам свою пенну в цій справі постанову і на тілі її дати нам, українцям, можливість розвинути дебати і споконсолідувати партійні думки. Владу Народніх Комісарів з кожним днем признають численні кола аозвості та організації і важно знати, як а цим числяться неукраїнські партії, а зокрема марксистів.

Представник житлівської партії Поляк-Щон, Шац сказав: „Треба в резолюції азначити, що тільки інше соціалістичне правління, а не більшовицьке зможе заключити підпис Росії мир“.

Нарешті фракція російських соціал-демократів (меншовиків), Будуц та обалана житлівська соціал-демократів, поставили такі апитання до Генерального Секретаріату: 1) що зробив Генеральний Секретаріат для утворення центральної влади агідно а постановою Малої Ради; 2) як ставиться Генеральний Секретаріат до переговорів головнокомандуючого Криленка про перемир'я?

(Продовження буде)

Вільгельм II. у ролі історика.

Німецький цар на вигнанні сильно нудує. Самотність, яке заступило йому професію імператора, не задовольняє його. Рокі, які він задовольняє, мусить вчасно палувати йому тертя життя. І тому Вільгельм II. став письменником. Списувати свої спогади стало після війни модою, педурою, а навіть добрим заробітком. Голландці, які платили Вільгельмові II. американська преса мусила заохотити його до пера.

Саме вишор третій том його спогадів п. а. „Мои предки“. У першій „Політиці і постаті“ дав він малюнок свого палування, у другій „З мого життя“ враження своєї молодості, а тепер приїхала черга на королівський рід, що виїздив його. Книжка виїхала точно в 10-літній революції, що прогнала його до Голландії і вона має несподівану мету, яку не важко відгадати: довести, що лише монархія, і то така, яку уявляли собі предки Вільгельма II., може створити міцну державу.

Німецька преса передаючи деякі викиди з цієї книжки, на загал висловлюється про неї холодно, а навіть признається, що вона розчарувала тих, що сподівалися на її цілу ніч особистих подробиць про батька кайзера та його рід, ближчу та дальшу, подробиць в атакі в великих історичних подіях. Не в не історичний гайр, ні справжній осягнення. Вільгельм II. іде садами старих пруських істориків, які стократно і з більшим талантом доказували величчю Прусії. Через усе книжку проходить одна думка, що кожний Гогенцолерн був виконавцем волі божої. Вільгельм II. осягає з цього становища відомі факти і робить відповілі висновки.

Напр. Фридрих Великий був для Вільгельма затроний „отрутою позерлівства“. — Прусія на Фридриха нищя, як на Вільгельма, а була попросту не звичайна кара божя. Австрії докоряє Вільгельм, що її забавило у 1804 р. царство, а пізніше, що вона не змігла викресати з Материни німецького патріотизму потрібного німцям для їхніх дальших великодержавних планів. Дуже наївно виглядають усі ті місії, де Вільгельм II. хоче об'явити цартість Бісмарка, кажучи, що він не має „влучати зв'язку між різними справами“, а зате Фридрих III. арозумів дуже добре „схвильну проблему“.

У книжці нема ніяких спостережень інтимного характеру. Відношення Вільгельма до його батька, яке не було ніколи тепле, змальоване в тої офіційно-сердечної пошани. Всі королівські достовірники прикрашені песь час офіційними титулами „маєстатів“. Дрібні анекдоти, досить безбарвні, викидані характеристично, що падають старі музейні портрети позерників рефлексіями відносно до ту саму тему: що може зробити сила могутньої монархії. У порівнянні з усіма засобами дипломатії та демократичними формами ладу, вона, на думку Вільгельма II., є єдиною дійсною силою. Що ця сила доказала, всі ми бачили. Вона аказала Вільгельма II. туди, де він нині. Аж до таких спогадів, що потверджують ті історичні події, які амели його з престолу.

Хто хоче прирівняти справжнього володаря в його карикатурі, може взяти спогади Наполеона писані на самотнім далекий острові і тепершні книжки Вільгельма II., що як не як, а таке живе як клява.

3 Музичного Інституту ім. Лисенка в Самборі.

(Вистава „Циганського Барона“.)

Музичний Інститут ім. Лисенка в Самборі може сценою поведати виставу „Циганського Барона“, яку дав 17. ц. м. Це гарна подія в житті Інституту. Про запрошення п. С. Стадніковича і п. Рубчака зайняв я писати, бо вони відомі особистості нашого театрального життя. П. Рубчака в ролі торговця Кальмана Жулана знає чи не кожне містечко Галичини і Закарпаття. Ця ролі, як і кількості інших кресованих ним, невіддільно зв'язані з його акторською кар'єрою.

Вечір, який пройшов симпатично від початку до кінця, зазначився передовсім виступом старшого громадянина, а саме: п. радн. інж. Ю. Ніжанковського (в ролі графа Гомона) і п. радн. Петровського (в ролі Конте Карнеро, комісари моральності). Їх виступ був сенсацією для в Самборі. З їх виступом зросла повага і гармонійність дії. Незвичайно симпатично представилися ада. л-р Кізіла в ролі Шандора Барича. Зломив решти виступаючих належить аристократу п. Баричеву, п-ну Коберському і п-ну Степанівчану. Побажати би, щоб сила і краса голосу п-ни Степанівчаної повела її на велику сцену: бо прикмети голосу у неї невичайні. Бурию охлестала збіркою заслужено двоє танцюристів: п. Мазаїшина і Менцінський; ентузіазм публіки примусив їх повторити танець. — Артистичний провід вистави лежав у руках директанта п. проф. Я. Барича, в якого залу треба й писати музичну частину вистави.

Д-р В. Б.

НОВИНКИ

— Фотограф Янушевич, вул. Вінцентого Поля 1258 ч. 1. (бічна Зеленої). Тел. 59—60.

— Колядки і щедрівки в Преображенській церкві співатиме на загальне багання відомий успенський хор під управою д-ра Неділки в неділю, дня 27. січня ц. р. в год. 12-й вполудне з доходом на „Рідну Школу“. В репертуар увійдуть між іншими й нові, досі ще у Львові не співані, колядки і щедрівки з Великої України, а закінчить велика різдвяна псалма Миколи Лисенка.

— На пресовий фонд „Діла“ аложила управа фабрики цукорків „Фортуна Нова“ у Львові 150 золотих.

— Все свіжі вломи. На ауд. Янівській чотирьох професійних адвокатів Я. Лещинський, Т. Домбровський, Я. Луковський і А. Солтис не мало щастя при „очистці“ мануфактурної крамниці, бо всі попали в руки поліції. Зате їх товариші у крамниці на вул. Шпитальній 4. набрали в тім самім часі вської жіночої гардероби на 10.000 зол.

— Отже не німецькі чи більшовицькі гроші? З „Газет-и Львовск-ой“ (ч. 21 з 25. ц. м.) довідуємося, що український орган у французькій мові „L'Ukraine Nouvelle“ який виходить у Парижі, субвенціонує заміризованій українській міліонієр п. Смик. Принаймше раз не пишуть ні про німецькі марки ні про більшовицькі карбованці...

— Ідилія. „Дзєнік Львовскі“ в замітці п. а. „Мають доволі підозрування й ненависті“ захоплюється тим, що в Шуровичах, радехівського пов., місцевий греко-кат. парох о. Пleshевич виголосив на запрошення лат. пароха Вітека проповідь в місцевому костелі на латинській мові новий рік — по польськи. За це кс. Вітек арештувався так, що на другий день наших Різдвах Свят виголосив проповідь — у церкві (не сказано, в якій мові). Справді: ідилія...

— Троє дітей удушилися в димі. Робітник Петро Дашковський у Підбурзі біля Львова дня 23. січня ц. р. лишив без опіки двоє своїх дітей, 3-літнього Йосифа і 1-літнього Володимира та одиолітнього хлопця свого швагра Накницького. Діти запалили сідуха, що лежав в хаті і всі троє в димі подушилися. Трьохлітній Йосиф видно хотів рятуватися, бо відламав дерев'яну клямку від дверей та не міг їх отворити. Потім покулдавав своїх братчиків на лавці і сам на них ліг. Цікаве, що сестра Дашковської, що мешкає по другім боці, лише через сіня, не чула крику дітей.

— Податок за собаки. Хто має у Львові собаку, тому пригадує магістрат, що значки-нашийники за 1928 р. важні лише до 15. лютого 1929 р. Від громадського податку вільна лише одна ланцюгова собака; за другу треба платити 10 зол., за третю 20 зол. За інші собаки така такса: перш 20 зол., друга 40 зол., третя 60 зол. Ловеські собаки дорожчі на 50 проц. Податок треба платити за весь рік відразу, не пізніше як 15. лютого. Хто відстане в році нову собаку мусить зголотити її та оплатити до 14 днів. Від 16. лютого ц. р. собак без нових значків будуть ловити живодупи без мисоєсєра.

— Дивна кар'єра. Львівська „Рада“ в своїм останнім числі з 27. січня у статті „Герої неправди“ спростовує вістку львівської „Правди“ про „масові арешти шумськців на Великій Україні, головню галичан, за український націоналізм“. При цій нагоді накидається на нашу недавню інформацію про „арештування в Харкові тернопільського комуніста Білого, що як відомо був аасуджений польським судом на кару смерті, утік на Радзівську Україну“. Ціта ця інформація — пише „Рада“ — не мала в собі й стебля правди. А правдива виглядає так: „Білий є заступником директора Книжної Палати в Харкові“... Додаймо до цього тільки таку інформацію, що Білий є селянином і розуміється на веденні книгозбірні мабуть менш-більше так само, як усі редакция „Ради“ на Марксі та соціології. Бо ніхто не заперечить, що лекше воловоозові стати царем, ніж малограмотному мати до діла з завадуваннями книжками.

— Рікні вістки. У Бердні помер визначний німецький пафист д-р Грєалінг, автор відомих книжок „Обинувачу“ і „Злочин“. — В еспанським історичним інституті у Мадриді відкрити тїла Колумба до монастиря Картуаї у Севіль. Італійський уряд має намір заснувати в Празі великий шпитал для 12.000 італійських воїнів, що померли підчас війни в таборі полонених у Мидовицях. — Європейська гринпа замандрувала до Японії. У Токио ампірає на неї по 30-кілька осіб денно. — На Крєті відлучили аєлєтрус. — Зі славної американської визини Сінг-Сінг, звідки досі ніхто не втік, утікло трьох визин; тільки одного зловили. — В італійській місті Пеннавар військової лєтуї плічас аправ з бомбами заміські скинути їх у розкладені шити на майдані звучив ним в воїків, не добачаючи з висоти, що це люди; є 11 убитих. — Залізничний шлях у Ромулі Клої-Якобєші, якого від якогось часу не виїзжали, щє

БЛІДНІЦЮ

натокровність усуває ді-
дає зміцнюючу, а відна-
ляючо, поощає життє, нео-
дний середній для
реконвалесцентів.

М-ра Кшиштофурского, вино хіноно-задіне на еспан-
ський мазаді. До набуття у всіх антиках і дроугеріях.
Шина за ф. 425 зол., пів-ч. У власній інтересі жа-
дати виразно М-ра Кшиштофурского вино хіноно-
задіне. Laboratorium chem.-farm. Mr. M. Krsztofur-
774 to-ak., Turin. 33—?

безсладно; з нього покрали не тільки шини та поперецьні, але й вагони.

— Америка й алкоголь. Вашингтонський сенат голосував за новими 34 міль. дол. бюджету на зміщення протизаконогового закону, крім при-
нятих уже 13 міль. Одночасно делегати Спол. Держави вели переговори з представниками канадського уряду, щоб він ужив енергійних засобів для спинення контрабанди алкоголю з Канади до Спол. Держав. Канадський уряд відмовився інтервенювати. Який клопіт має уряд зі „сухим режимом“, видно хоча би з того, що в Нью Йорку розписали конкурс з нагородою 25.000 дол. за найкращий практичний проект: як здійснити закон про заборону продажі алкоголю. Цей конкурс мав надзвичайний успіх; на нього прийшло 22.000 проектів. Якщо між такою кількістю ідей жорі не найде ніодної розумної, тоді — пропа-
дай „сухий“ режим! Одночасно в Спол. Держави сильно гуляє гринпа. Один льондонський часопис запримічує з цього приводу алобно, що не раз уже добра чарка доброго рому охороняє недного від гринпи.

— Європа платить довги. Дев'ять держав, з якими Злучені Держави увійшли в порозуміння щодо сплати довгів, заплатили свої піврічні рати в грудні. Вся сума цих рат 98.612.000 доларів, які заплатили: Англія, Бельгія, Чехословаччина, Естонія, Фінляндія, Угорщина, Латвія, Литва і Польща. Англія вже 6 літ платити Америці відсотки від свого довгу, а від трьох літ сплачує і довг. Досі вона заплатила 94.300.000 доларів, з яких на сплату довгів пішло тільки 27.000.000, а решта на заплату відсотків. Піврічна рата Бельгії виходить 1.250.000 доларів, Чехословаччина платити 1.500.000, Естонія 100.000, Фінляндія 183.460, Угорщина 39.773, Латвія 40.000, Литва 48.970 дол. Польща платити Злуч. Державам що пів року 1.250.000 доларів.

— Старшина Кружка „Р. Ш.“ ім. Б. Грінченка улаштує в неділю, дня 3. лютого в 4-й год. по-
під в саях дівочої школи в забудованих сь Юра просфору, на яку отсим має честь запросити ПТ. Українське Громадянство. — За Старшину Кружка: Ів. Калитяк, голова, Ів. Стевачак, секретар. 1332 1-2

— З днем 1. березня (марта) 1929 р. улашту-
ють СС. Василіанці 3-місячний курс крою і шит-
тя біллі і суконь. Також повідомляють, що всі-
лякі замовлення, як шиття суконь, біллі, церков-
ні річі, вишивки, гафти і килимові вироби вико-
нується солідно і дешево. Зголошення на курс і
замовлення приймається устно і письменно в
Управі СС. Василіанок при вул. Длугоша 17. Учи-
ниці курсу можуть мати також приміщення при
інституті. 1333 1-3

ВСЯ КОЛЯДА ДЛЯ „РІДНОЇ ШКОЛИ“

Всі Кружки „Рідної Школи“, Читальні, Луки, Союзи, Кооперативи, Церковні Брацтва, співачні, музичні й аматорські гурти, українські громадини, громадські, молодь і дітвора — ілюдують і щедрють на „Рідну Школу“!

За направлення кривди.

В справі зльонавтованих державних служ-
бовників.

Дня 5-го січня ц. р. відбули відпоручи-
ки Т-ва „Взаїмна Допомога“ у Львові в скла-
ді пп. Дмитра Колісника, Миколи Керика, Ми-
коли Андріюка і Томи Газарова під пре-
водом поста д-ра Степана Бізика конференції
в Дирекції державних завізниць у Львові і
президентом Дирекції п. Прахтлем-Морави-
ським і директором Виділу д-ром Клодичи-
ком. Оба репрезентанти Дирекції завізниць за-
явили агітано, що внесені службовниками подан-
ня є тепер під розглядом і будуть узгоджені
в міру вільних місць, при чому відпові-
ло до розпорядку міністерства комунацій в
першу чергу будуть братися під увагу подан-
ня етатових службовників, як також тих, що
оплачували провізійний фонд. Одначе з уваги
на те, що таке становище Дирекції завізниць
не адовольняє вповні зльонавтованих службов-
ників, рішено скласти велике віче зльонавто-
ваних і емеритів, на якому буде вибрана деле-
гація для безпосереднього відвиннення цієї
справи перед міністерством комунацій у
Варшаві.

В друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів. Ринок ч. 10.

ЛІЗІВ, КОПЕРНИКА 3. Тел. 8-59.

1182 a. Terribodol.
1329 1-1

10